

Δεκεμβρίου φυλλαδίῳ τοῦ «Ἀπόλλωνος» δημοσιευθὲν ποιημάτων ὅπερ καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κάλλιστα μετεγλωτίσθη ὑπὸ τῶν εὐγενῶν φιλελλήνων κκ. Dowdall L. D. Gibson James ἀρίστων ποιητῶν τῆς Ἀγγλίας.

Ἐπὶ τῷ ποιητικῷ τούτῳ ἐμβλήματι καὶ ἕτερος μουσοτραφὴς φίλος ἡμῶν εὐηρεστήθη ν' ἀπευθύνῃ ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον ὡς ἰότατον τετράστιχον

Ἡ λογία φιλέλλην καὶ αὐθις εὐηρεστήθη νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ὅτε καὶ ἡμεῖς ἐσχόμεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν προσωπικῶς τὴν φιλέλληνα δεσποινίδα περιοδεύουσαν μετὰ τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς ἐξαδέλφης κ. Blyth προτιθέμεναι νὰ περιηγηθῶσι τὰς νέας ἐπαρχίας Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Μαρτίου καὶ διὰ Βώλου ἀφίκοντο εἰς Λάρισσαν σκοποῦσαι νὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ τὴν ἱστορικὴν μονὴν τῶν Μετεώρων. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἐματαιώθη ἐνεκα τοῦ δριμυτάτου χειμῶνος καὶ τῆς ἐκ τούτου ἀδιαβάτου καταστάσεως τῶν ὁδῶν, ἐκεῖθεν ἀναχωρήσασαι διηυθύνθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κ' ἐκεῖθεν διὰ μικρᾶς Ἀσίας, Βυρσητοῦ, καὶ Κύπρου ἐπανακάμφωσιν εἰς τὴν αὐτῶν Πατρίδα φέρουσαι μεθ' αὐτῶν τὰς εἰλικρινεστέρας ἐνδείξεις τῆς ἀγνῆς ἀγάπης καὶ ἐνθέρου ἐγνωμοσύνης τῆς τοσοῦτον ἀγνῶς ὑπ' αὐτῶν ἀγαπωμένης Ἑλλάδος.

ΤΗ ΑΓΝΗ Ι. ΣΜΙΘ

Ὅσα ἀγνὰ στὰ στήθη σου ἀγνότερ' ἀναθάλλουν
Καὶ τ' ὄνομά σου ἀδελφὴν καρδίαν περισκέπει
Ὅτι δ' ἀγνὸν τὰ χεῖλη σου ὑπὲρ Ἑλλάδος ψάλλουν
Ἀγνὴ κ' εἰς τὰς καρδίας μας ἐγνωμοσύνη δρέπει.

Ἀθῆναι 28 Μαρτίου 1885.

N. Γ. ΑΓΓΙΛΑΕΙΔΗΣ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΟΥΣΕΙΣ

ΥΠΟ

I. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΤΣΗ

Παντοπωλεῖον

Ὅταν αἱ Ἀθῆναι ἦσαν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Τούρκων οἷα τις κώμη, πιθανὸν ὅτι εἶχε παντοπωλεῖα, καθὼς παντοπωλεῖα ἔχουν σήμερον αἱ παρακείμεναι κῶμαι ὅπου ἐντὸς ξυλίνου ἢ πλινθίνου οἰκοδομήματος εὐρίσκεις πλησίον τοῦ ταριχευτοῦ αἰτακῆως κλωστήν ἀγγλικήν, πλησίον τοῦ μέλιτος πυρίτιδα, καὶ πλησίον τοῦ μεταξίνου μανδυλίου κωδωνίσκου διὰ τὸν τράχηλον τῶν τράγων. Σήμερον ὅτε ἡ Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ἀπέκτησε ξενοδοχεῖα ἀντάξια τῶν ἀρίστων τῆς

δυτικῆς Εὐρώπης, παντοπωλεῖα δὲν ἔχει ἀλλ' ἔχει ὀψοπωλεῖα διὰ τὰ ὅσα πᾶν δ' ὅτι ἄλλο, εὐρίσκεται εἰς τοὺς οἰκείους ἐμπολεῖς.

Φρονῶ δὲ ὅτι ἂν ἡ οἰκοδομὴ ἡ ἐγειρομένη ἀπέναντι τοῦ Βαρβακείου μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς προμήθειαν ὀψων, ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ ὀψοπωλεῖα μᾶλλον ἢ ἀγορά.

Δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ προτείνω τοῦτο, ἂν δὲν ἀνεγίνωσκον ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, ὅτι κοιλιόδουλός τις, Φιλόξενος ὀνομαζόμενος, «εἰς Ἐφεσον καταπλεύσας καὶ εὐρὼν τὴν ὀψοπωλίαν κενήν, ἐπύθετο τὴν αἰτίαν καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος εἰς τὸν νυμφίον, κτλ.» (ἴδε βιβλ. α', παράγραφ. 9.)

Οὕτω καὶ δὲν θὰ συνεχέετο ἡ ἀγορὰ τῶν ὀψων μετὰ πάσης ἄλλης ἀγορᾶς.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΑ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Φίλτατε κύριε Σακελλάρη!

Ἐχων ὑπ' ὄψιν μου τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν περισπούδαστον ἐπετηρίδα τοῦ ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου τοῦ 1883 καὶ μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας παρατηρῶν τὰς γιγαντιαίας προόδους τῆς παρ' ἡμῖν φιλογραφίας ἃς ἐποίησας ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις θεωρῶ καλὸν νὰ μεταδώσω τινὰ τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Ἀπόλλωνος» καὶ πράττω τοῦτο εὐχαρίστως διότι πολὺ πιθανὸν πάντες νὰ μὴ ἀνέγνωσαν τὴν ἐν λόγῳ ἐπετηρίδα. Καὶ δὴ ἐκ τῆς ἐπετηρίδος ταύτης μαθηάνομεν ὅτι ὁ κύριος Κόντος ἐβραβεύθη ἐν τῷ συλλόγῳ διὰ τὰς γλωσσικὰς του παρατηρήσεις (1883), ὁ κ. Ν. Πολίτης διὰ τὰς μελέτας ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων (1872) ὁ κ. Δήμητρης διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας (1875), ὁ κ. Μηλλιαράκης διὰ τὰ Κυκλαδικὰ (1875), ὁ κ. Κουμανούδης, Παπαρρηγόπουλος, Βαλέττας, Σάθας, Λάμπρος κτλ.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπετηρίδι τοῦ 1883 περιέχονται ἡ πραγματεία τοῦ κ. Βικέλα «*Etal de la presse périodique Grecque en 1883 καὶ Étude sur les moijens de former un veritable instituteur. Discours de M. Charissios Papamarcou*» ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις γνωστοῦ μοι ταγματάρχου κ. Νικολαΐδη· ἀμφότεροι οὗτοι οἱ κύριοι μέλη τοῦ εἰρημένου Συλλόγου ὅχι ἐκ τῶν τυχόντων, εἰσὶ τὰ μάλιστα ἀξιέπαινοι διότι οὐ παύονται γράφοντες ἢ λέγοντες ἢ καὶ μεταφράζοντες ὅτι ποτὲ καλὸν ἔχει νὰ δείξῃ τὸ μικρὸν ἡμῶν ἔθνος ἰδίᾳ ὑπὸ φιλογραφικῆν ἐποψίν, καθιστῶντες οὕτω γνωστὰ τοῖς ἔξω ὅτι ἄξιον γνωστὸν γενέσθαι· οὕτως αὖξεται ἡ ὑπόληψις ἡμῶν εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ἔξω κόσμου, τοῦθ' ὅπερ συντελεῖ λίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Ἐν περιπτώσει π. χ. λύσεως Ἀνατο-